

maatte siges at være høist uheldigt, at man ikke kunde staae de nødvendige Midler tilstede?

— Er det heller ikke for Noget at regne, at vi dog efterhaanden ville tilveiebringe en Besparelse ved, at de Midler, som hidtil have været anvendte af Staten til Understøttelser af kirkelige Diemed, inddrages, at vi blive fri for de Tilskud, som hidtil paa forskjellig Maade have maattet udredes af Statens almindelige Midler til forskjellige geistlige Embeder og Institutioner, og at vi blive fri for de ganske vist ikke ringe Tilskud, som efterhaanden ere komne tilstede og endnu stadig i stigende Maal komme tilstede paa Pensionskontoen? Seg gjentager det: Er dette da heller ikke for Noget at regne?

Naar jeg overveier alt dette, forekommer det mig, at det ikke kan negtes, at vi ved Vedtagelsen af dette Lovforslag ville opnaa store Fordele, saa store Fordele, at det, der staar paa den modsatte Side, det, der skulde bevæge os til ikke at modtage Lovforslaget saaledes, som det nu foreligger, i den æneste Stikkelse, i hvilken vi kunne tænke os, at det bliver til Lov, maatte være saa mange og store Mangler, at der ikke let kunde være Tvivl om, at de jo maatte tillægges en ganske særlig Betydning. Men hvad er det da for Mangler, der ere tilstede? Hvad er det for Mangler, som dette Things Flertal kan mene, at der er tilstede, hvad er det for Mangler, som det ærede Medlem for Svendborg Amts Adie Valgfreds (S. A. Hansen) fremhæver, at der er tilstede, og som ogsaa jeg indenfor visse Grændser kan indømme at være tilstede? Det er det, at vi ved Lovforslaget indtil videre fastsaae en særlig Lønningsmaade for Præsterne, saa at vi ikke inddrage Midlerne i den almindelige Statskasse ligefrem og under samme simple Form som de fleste andre Statsmidler, og til Gjengæld lønne Præsterne samt andre Embedsmænd med faste Pengebøls. Men naar vi nu overveie dette nærmere, hvem er det da, som det væsentlig vil komme til at gaa ud over, at Lønningerne udredes i Korn og ikke i Penge? Er det Skatteyderne, som alligevel skulle bære Tiendeudgiften, hvad enten den skal udredes direkte til Staten eller til Præsterne? Nei, er det ikke tværtimod Præsterne selv, som det vil komme til at gaa ud over?

Seg vil tilstaa, at jeg beklager meget, at vi ikke ere komne til Pengeløn, men det er for Præsternes Vedkommende, jeg beklager det, og det er min fulde Dverbevisning, at naar en Lov som denne har været i Virksomhed i nogle Aar, er der Ingen, der vil være mere ivrig for at komme netop til det, vi have villet, end Præsterne selv, og jeg ser deri den største Sikkerhed for, at naar vi om ti Aar skulle til at revidere denne Lov, ville vi her i Folkethinget faae vort Dnske opfyldt i saa Henseende. Er det Tilfældet, som det ærede Medlem sagde, at naar der her i Landet var en ringe Høst, vare Priserne høie? Vilde vi ikke meget godt, at Priserne Størelse aldeles ikke afhænger af vore smaa Forhold, aldeles ikke beror paa, om vi her i Landet have en stor eller ringe Høst? Ja, vi have jo set endog i det sidste Aar, at vi have haft høie Priser, og dog har der været en rig Høst. Nei, det er aldeles ikke det, der er det Afgjørende; det er aldeles ikke Tilfældet, at vi just have høie Priser, naar vi have en ringe Høst, men selv forudsat, at vi havde det, hvilken Lettelse vil der da ske for dem, der skulle udrede Tienderne, naar vi negte Løven i en saadan Stikkelse, at den kan udkomme? Om Høsten er nok saa ringe og Priserne nok saa høie, maa Yderne jo dog udrede deres Tiende, og Forskjellen kunde jo kun blive den, at Uelsen under en anden Ordning kunde tænkes at indgaa i Statskassen i Stedet for umiddelbart, i alt Fald for en stor Del, til vedkommende Præst. Og er dette, at Præsterne i de forskjellige Aar kunne faae en temmelig forskjellig Løn netop paa Grund af de verende Kornpriser, Noget, som i væsentlig Grad, kan være uheldigt for Andre end for dem? Det er ganske vist Noget, som jeg anser for meget uheldigt, at Lønningerne maasse et Aar kunne være $\frac{1}{3}$ større end et andet, men det er kun Præsterne, det vil gaa ud over, og er dette ikke, som jeg nylig yttrede, nærmest for os en Garanti for, at naar Løven kommer til Revision, ville vi kunne opnaa det, som det ærede Medlem i Dag lægger Hovedvægten paa, hvad han ikke tidligere har lagt den Vægt paa, idet han tidligere har lagt den Vægt paa, ligesom ogsaa jeg har gjort, at Løven kommer til klart